

Gęba, Kazimierz (1933-)

Kazimierz Gęba studia matematyczne na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu ukończył w 1955 przedstawiając pracę *Metryzowalność przestrzeni topologicznych*. (Opiekun prof. Andrzej Alexiewicz.)

1955 – 1957 – asystent, Katedra Matematyki, Politechnika Szczecińska,

1957 – 1962 – starszy asystent, Katedra Matematyki Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń,

1962 – obrona tezy doktorskiej *Metody topologii algebraicznej w teorii pól zwartych w przestrzeniach Banacha*, UMK Toruń (Fundamenta Mathematicae 54, 1964, 177-209.),

1962 – adiunkt, 1968-1970 - docent, Wyższa Szkoła Pedagogiczna, Gdańsk,

1965 - 1966 – stypendysta, Institute for Advanced Study, Princeton, USA,

1968 – habilitacja, Instytut Matematyczny PAN Warszawa, na podstawie rozprawy *Fredholm σ – proper of Banach spaces*, Fundamenta Mathematicae 64, 1969, 341-373,

1970– docent, 1974 – profesor nadzwyczajny, następnie profesor zwyczajny, Instytut Matematyki, Uniwersytet Gdański.

Prof. Kazimierz Gęba pełnił na Uniwersytecie Gdańskim prestiżowe funkcje:

1971 – 1987 – Dyrektor Instytutu Matematyki,

1986 – 1993 – Kierownik Zakładu Topologii,

1990 – 1993 – Dziekan Wydziału Matematyki i Fizyki.

1962 – 1997 – Instytut Matematyczny PAN - 1/2 etatu, konsultant, zajęcia zleczone, członek Rady Naukowej (lata 80'), a w 1993-1997 urlopowany z UG objął tu etat profesora zwyczajnego. Członek Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej IM PAN.

1998 – rezygnacja z pracy na Uniwersytecie Gdańskim i objęcie etatu profesora na Wydziale Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej Politechniki Gdańskiej, gdzie od 01.09.2003 jest pracownikiem Katedry Algebry, a poprzednio – Katedry Matematyki Dyskretnej.

W serii ponad 40 prac rozwijał podstawowe metody topologii algebraicznej w zastosowaniu do analizy nieliniowej. Badał indeks Leray-Schaudera, stopień odwzorowania; zajmował się teorią Morsa. Skutecznie wytyczał drogi stosowania narzędzi topologicznych do zagadnień dla nieliniowych równań różniczkowych, teorii bifurkacji,... Wraz z prof. Andrzejem Granasem w serii fundamentalnych prac *Algebraic topology in linear normed spaces* I-V, Bull. Acad. Polon. Sci I:13 (1965), 287-290; II: 13 (1965), 341-345; III: 15 (1967), 137-143; IV: 15 (1967), 145-152; V: 17 (1969), 123-130; *Infinite dimensional cohomology theory*, J. Math. Pure Appl. 52 (1973), 145-270 z b u d o w a ł o r y g i n a l n ą nieskończenie wymiarową teorię kohomologii (i kohomotopii). Badał związki niezmienniczej

teorii Conleya ze stopniem G-niezmienniczych odwzorowań gradientowych w przypadku skończenie wymiarowym.

Prowadził liczne wykłady kursowe oraz monograficzne i seminaria z analizy matematycznej i funkcjonalnej, topologii ogólnej i algebraicznej, teorii Morsa, topologii różniczkowej. W 1995 r. również wykłady z układów dynamicznych na Studiach Doktoranckich Wydziału Mechanicznego Politechniki Gdańskiej. Na Wydziale Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej prowadzi wykłady z analizy matematycznej oraz teorii układów dynamicznych.

Był opiekunem ponad 50 prac magisterskich oraz promował dwunastu doktorów.

Prof. dr hab. Kazimierz Gęba – matematyk, ojciec Gdańskiej Szkoły Topologicznej za wybitne wyniki w nauce, znakomitą pracę dydaktyczną, nieustrudzoną i konstruktywną pracę organizacyjną został uhonorowany m.in. Nagrodą Ministra Oświaty za kształcenie kadry naukowej 1991, Nagrodą Specjalną Roku Nauki Polskiej 1973, Nagrodą Polskiego Towarzystwa Matematycznego im. Stefana Mazurkiewicza 1968, Nagrodą Miasta Gdańska im. Jana Heweliusza 1989.

Odnaczenie – Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Opracowanie: Henryk Samplawski